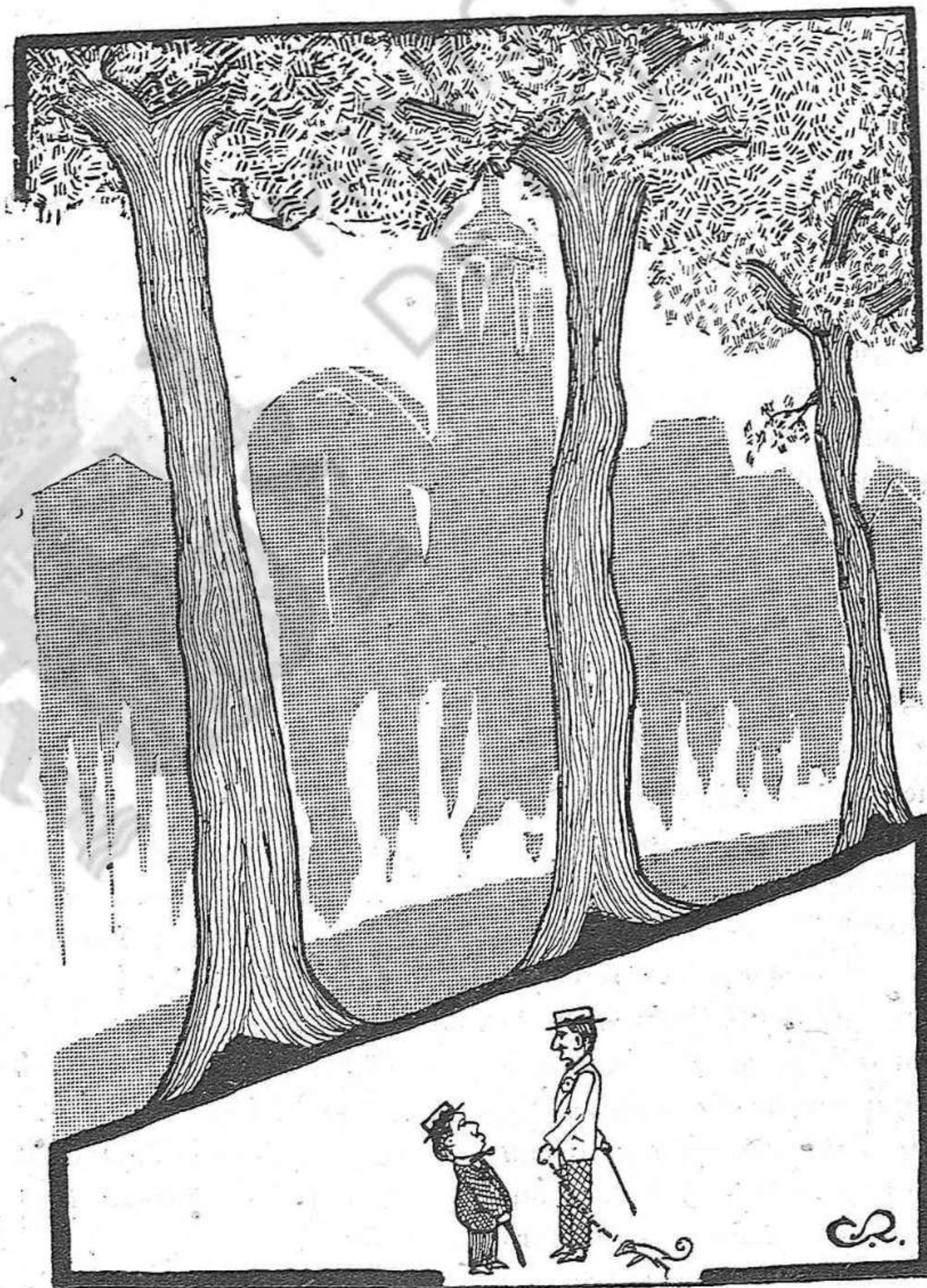

CLARINET

No hi res tan divertit
com passar la nit al llt.

DE COM FOREN CONDEMNATS A MORT
UNS ARBRES DE LA DEvesa.

—Veu, aquests arbres es podran tallar.
—Si, però...
—Res; direm que les arrels esbotzarien aquesta carretera (la de Sant Gregori) i aixís ho evitarem, al mateix temps que portarem un reforç a la butxaca... oi?
—Molt bé! Es l'únic. Tòqui-la, home, tòqui-la!

15 Cts.

Clarinetades

En un recó de món, voreta la mar, on visc per a fer salut, ha vingut a torbar el meu repós—i perdoni qui es pugui ofendre—una carta anònima de tres gironines, que no han gosat firmar-la, per la poc convincent raó de que elles són noies i un servidor és un jove; costums de l'època i del país.

I lo curiós del cas és que les senyorettes, en aquesta carta que han tingut la pensada d'enviar-me, em posen fins a les estrelles, no sé si amb convenciment o bé perquè les complagui fent lo que elles em demanen. Permètin-me les anònimes donzelles, els hi digui que crec lo darrer: que si elles m'alaben tant, és, no perquè en el seu juí m'ho mereixi, sinó perquè volen compleixi amb ço que em demanen en la carta; en casos aixís no s'ha de creure a cap dona.

I la qüestió és graciosa; demanen més que el Govern. *Nada menos* volen els hi digui el meu criteri sobre la *vida* i l'*amor*. Com si hom fos entés en qüestions tant escantonades!

Les noietes diuen aixís: «Admirades estem de vostè, tres gironines que llegim de dalt a baix el periòdic on hi escriu. La secció de *Clarinetades* sempre l'hem llegit amb afició i en el número passat hi vegérem un article molt xocant que ens ha decidit investigar qui era l'autor d'aquestes ratlles i hem sabut que és...

No dubtem ens complaurà en lo que li demanem seguidament: que en un o en dos dels seus escrits, ens dongui el seu criteri sobre la *vida* i sobre l'*amor*...» etc.

Lo principal ho he transcrit. He suprimit innumerables qualificatius que'm fan tornar vermell (sóc molt vergonyós) i sé que són dits a la babalà; sense solta ni volta.

Doncs bé: sàpiguen les autores de l'anònima carta que en *Gerió* les complaurà amb molt de gust. No creguin les noietes de *marres* que lo que jo els hi pugui dir, sigui res de l'altre món. En *Gerió*, pobre de mí! és d'allò més vulgar que un epotecari de vila o un regidor de poble. Les meves filosofies són barates, perquè no vénen de fora i no senten l'influència de la guerra; els meus escrits no tenen ni suc ni bruc. Per això he estranyat que vostès, amiguetes de Déu, em demanin un criteri, de coses tan trascendentals com la *vida* i l'*amor*... però res, els que escrivim estem

esposats al *percanse* i ho he de fer. I ho faré, vaja si ho faré!

Ara, hom no respon si-al desenrotllar aquests temes, la vessi com una xocolatera.

Rebin les amigues anònimes les meves corals mercès pel llustre que m'han enviat i una abraçada i un petonet per a cada una, del seu afectíssim amic i segur servidor que'ls hi besa eis peus (ademés del peió que'ls hi he enviat).

GERIÓ

Camprodón (?)

EIXA'M, lector meu, fer-te venir esgarrifances de fred al obrir aqueix nom, que fa somniar muntanyes fresques i regalades, i segueix-me a pendre un bany de sol, camí de les

Creus, per a arribar fins a una esplanada on el sol hi bat i els grills hi canten, que aquí és encàr que te n'estranyis, a Camprodón, segons l'han batejat els seus assíduus concurrents.

Qui són aquests, em preguntes?

Doncs són confreres de la *Comunió*, que allí se reuneixen per a arreglar l'Espanya, pervertida pels *ateios* de la Lliga; si'ls vegessis, lector meu! com t'hi recrearies! els veuries arribar tots tivats, talment com si portessin dins del butxacó els patrecols d'un gran títol: i arribats, després d'haver-se tret de ses alforges respectives tot un bé de Déu de diaris (això sí, tots perteneixents a la *Camunió*) asseguts damunt l'herbei que mai el deixen créixer, talment com els cunills de bosc amb les mates de farigola, gesticular i cridar, com si estessin en un congrés: no creguis que això ho facin perquè discuteixen, no! si tots diuen lo mateix!: que la Lliga això, que la Lliga allò: però criden i gesticulen, per a fer-se passar la bèlica energia; si tornés en Napoleón a fer-nos la guerra, i passés per allí, al mateix temps que ells fan l'assemblea,estic segur que recularia espantat al veure l'energia d'aque!l *puñao de valientes*.

Acabada la sessió, s'aixequen cansats com qui ha fet una gran feina, canten la *fafá*, llencen a l'aire un mori a la *Lliga* i un *biba* a *don Caimé* i s'en van tots satisfets camí de llurs cases, con vençuts d'haver arreglat l'Espanya pervertida.

EN *Dario* dies passats anà a visitar el Santuari de la Verge dels Angels.

En *Dario*, besà fervorosament els peus de la Verge. Celebrem lo converciò del llampant republicà.

DIUEN que ara tenim maximalistes a casa nostra. Conegudes les orgues dels fulanos aquests, creiem que faran lliga amb els carlins de *browing*.

UN d'aquests últims dies a la tarda els *agafadors* de gossos del nostre Ajuntament (que són molts) n'empaitaren un a la carretera de Barcelona.

L'amo del gos i la família de l'amo, que a *la cuenta*, li tenen un carinyo *que raya al amor* varen anar a defensar la *prenda querida* i... *allí fué Troya*, entre exclamacions del noi i de sa mare i dels *sí... bien... porque... hombre, estariem frescos, intelorable de... bien* del pare, és mogué la de Sant Quintín i el públic feu rotllo i l'amo del gos estirant la corda i el gos xisclant i l'empleat fent el seu paperot fins que'l senyor del gos estirà fortament del cordó i s'emportà la víctima, que pobre bèstia ho era ben bé.

I l'empleat com qui res, s'en va carrer avall!

Nosaltres protestem de que'l senyor del gos hagi sigut a favorit per un llacer, doncs la llei mana que'ls gossos que cor. en com el porc de Sant Antoni siguin empaitats i .. si En Bassols no és capaç per a donar ordres sèries, que agafi una vaga corredora i a empaitar gossos toquen!

Estariem frescos, bien... de sí, perquè hombre bien... de sí... bien.

EL *manubri* que editen els del *manicomi* del carrer Nou, surt fet una fera plena de bilis contra els que governen l'Espanya i sobre tot contra En Cambó i En Ventosa, especialment contra aquest, doncs els queviures no s'abaixen.

Si en lloc d'En Ventosa, el Comissari, fos un Fournier, o un Pozo, o un Prida o un... altre neula qual-sevol, per més que les *garrofas* pugessin de preu, *El Norte* callaria .. no, diem malament, *El Norte* el pobre *manibri* aplaudiria.

I si es mira que els directors del diariet són uns homes com En Font i Fargas, de qui tothom sap la seva *vida* i *miracles* que diuen molt poc a favor d'ell, hom es farà el càrrec del fi de les campanyes ignominioses d'aquesta gent que valent-se d'una autoritat migrada, parlen dels demés sense donar-se compte de la seva vida plena d'indignitats.

EL vigilant del Ter ja té barraca; ha tardat tant a tenir-la perquè com que's molt òriginal ha costat molt de fabricar-la.

FA un any que la censura militar ens entrebanca-va la nostra publicació, tatxant sense solta ni volta ço que'ls passava pel cap dels censors.

Fa un any que'l Govern Dato ens duia al dalta-baix... però gràcies als homes polítics de Catalunya hem vist eixir el sol en les terres ibèriques

I va d'aniversaris...
Dilluns passat va fer dos anys...

HEM vist cartells anunciadors de les festes de Sant Agustí, plantats pels carrers i en llengua forastera.

Puede el baile continuar... Que baile el autor!...

L'«ABC» a més de bèl·lic i antiespanyolista, ara se'ns mostra separatista. Amb la reivindicació de les llengües valenciana i catalana que acaben de fer els Ajuntaments de València i Barcelona, engega unes quantes bestieses de l'any de la picó, palesant amb això, malgrat els seus anys i la nomenada de *sesurdo* que té, no ha passat encara, en política, de les lletres que li serveixen de capçalera...

Pot plegar «ABC» perquè ja no hi té res a fer en aquest món... Els infants d'avui ja saben quelcom més de les seves lletres!

DIJOUS passat, l'orquestra de Perelada, ens donà una audició de sardanes d'En Morera que ens complagué en extrem.

El senyor Morera assistí en ella.

Totes les danses foren aplaudides amb entusiasme.

EL nostre CLAR I NET amant de les lletres de la terra, ha portat el seu humildíssim esforç en els «Jocs Florals de Girona» d'enguany, oferint un premi de 25 pessetes al mellor poeta humorístic que tiri en el esmentat Certamen.

Si fossim rics, una miqueta rics, quantes coses jaríem!

DIUMENGE passat, l'orquestra l'«Art Gironí», que fou contractada en les festes de la Rambla, executà la pessa d'En Ramon Roig nomenada *El Deliri*.

A l'acabar dita pessa, fou aplaudida amb entusiasme, i hem de dir que'l que més ho meresqué fou En Joan Coch que com diguèrem dies passats, és de la colla dels de l'Art i toca el cornetí admirablement.

Avui repetim lo que dies passats diguèrem. Doncs l'enhorabona a l'orquestra, i felicitem al cèlebre artista.

AQUESTA darrera setmana, Girona ha hostatjat els concellers de la Mancomunitat del Govern de Catalunya.

Coneguda és per tothom l'importància que té aquesta visita. Nosaltres ens limitem a expressar el goig que hem sentit, al saber que la estada dels concellers a Girona els hi ha sigut agradable.

TENIM entre nosaltres En Santiago Rusiñol, el cèlebre literat que encén la bilis de *El Norte*.
Que li provi l'estada a Girona!

LA CREU-ROJA

Farmacia : Ortopèdia : Perfumeria

F. de A. Roca

NO TING CAP SUCURSAL

Gabinet Ortopèdic
Especialitat en Braguers
i Faixes ventrals
Sevei permanent

Plaça de l'Oli Girona

F. Solà
Optic i Joier

Rambla de la Llibertat, 26

GIRONA

Dalmáu Carles,
Pla i Cia

Editors

Girona

Sastreria SMART

de J. Fernández

Ciutadans, 18

Gran novitat

WERTHEIM

Les màquines per a cosir
i brodar de més renom

REPRESENTANT :

RAMÓN BOIX

Rambla Llibertat

VINS, OLIS I SABONS

Josep Carreras

Succesor de LLUIS SERRA

VINS DE XEREÇ, USUALS DE TAULA

ESPECIALITAT EN VINS

:: RANCI I MOSCATELL ::

PER A MALALTS I CONVALESCENTS

Es reparteix a domicili

Plateria, 4

GIRONA

SASTRERIA

Aifred Ferrer

Novitats per la present tempo-
rada per a Senyor i Senyora
Se fan etxures portant la roba

Diploma d'honor
en el Concurs de París de 1914

Plaça de la Constitució, 4
i Bell-lloc, 2, 1.º
GIRONA

Casa Maresma

Guants i Novitats

Girona

Confiteria NEGRE

Refrecs :: Cafés

Licors :: Pastes

RAMBLA

FOTOGRAFIA "NOU STIL"

J. FUSELLAS

Retrats :: Reproduccions artístiques

Especialitat en ampliacions

NEGRE, COLOR I OLI

Rambla Alvarez, 2, pral.

Es retrata de les 8 matí a les 8 nit.

**CLAR
INET**

QUINZENARI FESTIU

Caricatures : Art : Literatura : Humor

Es ven a can Franquet, a can
Dalmáu i an el kiosc
de «La Prens».